Dosar contravențional nr. 5r-150/2026
Nr. PIGD 4-26070886-09-5r-04062026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

31 iulie 2026
mun. Bălți

Judecătoria Bălți (sediul central),
În componență:
Președintele ședinței, judecător Dumitru DAREA
Grefier Roxana CAPBĂTUT
Cu participarea:
Reprezentantului agentului constatator Ina IVASCHIV Avocatului Irina CUȘNIROVA
Contestatarului Ivan LUNGU

examinând în ședință de judecată publică cauza contravențională la contestația depusă de către avocatul Camaeva Oxana în exercitarea apărării lui Lungu Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 07 mai 2026 și decizia din aceeași dată întocmite de șeful postului vamal Criva (PVFI, rutier), Ursu Marcel, prin care Lungu Ivan a fost supus răspunderii contravenționale conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional.

Termenul de examinare a cauzei fiind 04 iunie 2026 – 31 iulie 2026.

Procedura de citare legal executată.

Asupra materialelor și probelor administrate în cauză, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele cauzei

La 07 mai 2026, agentului constatator, șeful postului vamal Criva (PVFI, rutier), Ursu Marcel, a emis asupra cauzei contravenționale decizia inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. *****, prin care cet. Lungu Ivan a fost sancționat cu amendă în mărime de 1300 unităţi convenționale, ceea ce constituie 65000 /șaizeci și cinci mii/ lei, în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 11 martie 2026 a ignorat prevederile art. 318 Cod Vamal /nr. 95/2021/, prin omiterea scoaterii de pe teritoriul R. Moldova a mijlocului de transport cu n/î *****, VIN cod-*****, introdus pe teritoriul vamal R. Moldova la 21 iunie 2025, conform datelor din SI „Frontiera” acesta la momentul ieșirii din R. Moldova prin postului vamal Criva (PVFI, rutier) avea depășit termenul de 84 de zile.

Manifestându-și dezacordul cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovat, petiționarul Lungu Ivan prin intermediul avocatului Camaeva Oxana la 25 mai 2026 a atacat în ordinea art. 448 Cod contravențional decizia agentului constatator de aplicare a

sancțiunii contravenționale, solicitând admiterea prezentei contestații, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 07 mai 2026 întocmit în privința lui Lungu Ivan, precum și anularea deciziei agentului constatator de sancționare în baza art. 287 alin. (8) Cod contravențional cu încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Lungu Ivan, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) și/sau lit. b) Cod contravențional, din motivul lipsei vinovăției și/sau existenței circumstanțelor care înlătură caracterul contravențional al faptei.

Înaintând contestația, apărarea argumentează că, la 07.05.2026, agentul constatator din cadrul Serviciului Vamal a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Lungu Ivan, reținând pretinsa săvârșire a contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, cu aplicarea amenzii de 1300 unități convenționale, echivalentul a 65 000 lei. Procesul-verbal vizează automobilul ***** cu n/î *****, introdus pe teritoriul R. Moldova de către Lungu Ivan și aflat sub regimul vamal de admitere temporară/declarare prin acțiune. La 24.11.2025, în mun. Chișinău, pe str. Vasile Lupu, a avut loc un accident rutier cu implicarea automobilului ***** cu n/î ***** și a automobilului ***** cu n/î JOK032. Accidentul a fost documentat de organele de poliție, fiind întocmite materiale contravenționale proces-verbal aferent accidentului rutier. În urma accidentului, automobilul ***** a fost avariat și nu putea fi scos imediat, în mod real și rezonabil, de pe teritoriul R. Moldova. Pentru a nu pierde dreptul la despăgubirea de asigurare și pentru a păstra integritatea probelor, automobilul trebuia să rămână disponibil pentru constatarea poliției, examinarea de către asigurător, evaluarea prejudiciului și reparația efectivă. Documentele de asigurare și actele stației de reparație confirmă existența unui dosar de daună RCA și efectuarea lucrărilor de reparație la automobil. Reparația nu a constituit o modalitate de evitare a regimului vamal, ci o consecință obiectivă a accidentului rutier produs pe teritoriul R. Moldova. După finalizarea lucrărilor de reparație și după ce automobilul a putut fi deplasat în siguranță, acesta a fost scos de pe teritoriul R. Moldova imediat. Această conduită demonstrează buna-credință a lui Lungu Ivan și lipsa intenției de a eluda regimul vamal sau de a utiliza abuziv automobilul pe teritoriul R. Moldova.

Subliniază apărarea faptul că, în prezenta cauză, menținerea temporară a automobilului pe teritoriul vamal nu a fost rezultatul unei voințe ilicite a lui Lungu Ivan, ci consecința directă a unui accident rutier documentat oficial, a unei proceduri de constatare a daunelor și a necesității de reparație. Persoana sancționată nu a ascuns automobilul, nu l-a dezmembrat, nu l-a comercializat, nu a urmărit sustragerea de la plata drepturilor de import și nu a refuzat scoaterea acestuia. Dimpotrivă, imediat ce automobilul a putut fi scos în mod efectiv și sigur, obligația a fost executată. Această conduită este incompatibilă cu ideea de vinovăție contravențională.

Art. 19 Cod contravențional enumeră cauzele care înlătură caracterul contravențional al faptei, iar art. 25 din același cod reglementează cazul fortuit, situație în care rezultatul faptei este consecința unei împrejurări care nu putea fi prevăzută ori evitată în mod rezonabil. Accidentul rutier, procedurile de constatare a daunelor, reparația și dependența de decizia asigurătorului constituie împrejurări externe voinței contestatorului, care au determinat temporar imposibilitatea scoaterii autovehiculului din R. Moldova. În speță, accidentul rutier a generat o imposibilitate obiectivă temporară, automobilul era avariat, trebuia prezentat pentru constatare și evaluare, iar scoaterea lui înainte de finalizarea procedurilor de asigurare și reparație putea compromite dreptul la despăgubire și putea crea prejudicii suplimentare. Această situație se încadrează în logica circumstanțelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, inclusiv prin raportare la

art. 22 Cod contravențional privind starea de extremă necesitate, întrucât acțiunile au fost determinate de necesitatea salvării unui interes patrimonial legitim, fără altă soluție rezonabilă la momentul respectiv.

În opinia apărării, situația poate fi analizată și prin prisma art. 22 Cod contravențional privind starea de extremă necesitate, întrucât acțiunile contestatorului au urmărit protejarea unui bun de valoare și conservarea dreptului la despăgubire, în fața unui pericol patrimonial concret și iminent, pierderea despăgubirii de asigurare și imposibilitatea documentării corecte a prejudiciului.

În dreptul contravențional, sancțiunea nu poate fi aplicată doar pentru simpla existență formală a unei depășiri de termen, fără a stabili vinovăția, scopul, motivul și posibilitatea reală de executare a obligației. Agentul constatator era obligat să verifice circumstanțele concrete, inclusiv accidentul, actele poliției, actele asigurătorului și actele de reparație, înainte de a aplica o sancțiune atât de severă. Aplicarea amenzii de 1300 unități convenționale, echivalentul a 65 000 lei, într-o situație în care automobilul a fost avariat, reparat și ulterior scos de pe teritoriul R. Moldova, este disproporționată față de scopul legii contravenționale.

Totodată subliniază faptul că, procesul-verbal contestat nu reflectă o examinare completă a probelor ce confirmă accidentul, imposibilitatea temporară de scoatere, procedura de asigurare, transmiterea automobilului în reparație, restituirea automobilului după reparație și scoaterea acestuia de pe teritoriul vamal. În lipsa acestei analize, decizia agentului constatator este formală și insuficient motivată.

În ședința de judecată, avocatul Cușnirova Irina în exercitarea apărării lui Lungu Ivan a susținut contestația în sensul declarat, solicitând admiterea acesteia, anularea deciziei de sancționare emise la aceeași dată și încetarea procesului contravențional în privința contravenientului Lungu Ivan. În susținerea contestației, a menționat că, procesul-verbal vizează automobilul de model *****, indicat în actul de constatare, care a fost introdus pe teritoriul R. Moldova la 21 iunie 2025, termenul legal de aflare fiind de șase luni. Totuși, în interiorul acestui termen, și anume la 24 noiembrie 2025, automobilul a fost implicat într-un accident rutier. Conducătorul autoturismului la acel moment nu a fost contravenientul Lungu Ivan, ci o altă persoană, fapt confirmat prin materialele anexate la dosar. În urma accidentului, automobilul a fost grav avariat, astfel încât scoaterea acestuia de pe teritoriul R. Moldova nu era posibilă în mod obiectiv și rezonabil până la finalizarea procedurilor de constatare a daunelor și de reparare. Menținerea autoturismului în țară a fost determinată de necesitatea efectuării expertizei și reparațiilor, precum și de conservarea dreptului la despăgubirea de asigurare. Documentele privind asigurarea, dosarul de daună și actele emise de unitatea de reparații, anexate la materialele cauzei, confirmă desfășurarea procedurilor de reparație. Prin urmare, imposibilitatea scoaterii autoturismului de pe teritoriul R. Moldova a fost determinată exclusiv de consecințele accidentului rutier și nu de intenția de a eluda regimul vamal. Imediat după finalizarea lucrărilor de reparație și după ce automobilul a putut fi deplasat în condiții de siguranță, acesta a fost scos de pe teritoriul R. Moldova, fapt ce demonstrează buna-credință a contravenientului și lipsa intenției de a se sustrage obligațiilor prevăzute de legislația vamală. În opinia apărării în cauză lipsește elementul subiectiv al contravenției, întrucât imposibilitatea executării obligației a avut un caracter obiectiv și temporar. Contravenientul nu a ascuns automobilul, nu l-a înstrăinat, nu a urmărit evitarea achitării drepturilor de import și nu a refuzat scoaterea acestuia de pe teritoriul R. Moldova. Totodată, apreciază că accidentul rutier, existența dosarului de daună și necesitatea efectuării reparațiilor constituie circumstanțe excepționale și un caz de imposibilitate obiectivă de executare a obligației, astfel cum sunt prevăzute de legislația contravențională. În plus,

sancțiunea aplicată este vădit disproporționată în raport cu circumstanțele cauzei și cu conduita contravenientului, care și-a executat obligația imediat ce aceasta a devenit posibilă. La întrebările adresate a comunicat că, automobilul a fost introdus pe teritoriul R. Moldova la 21 mai 2025, iar accidentul rutier s-a produs în luna noiembrie 2025, înainte de expirarea termenului de admitere temporară. Precizează că, lucrările de reparație au fost finalizate în luna martie 2026, iar automobilul a fost scos de pe teritoriul R. Moldova în decurs de aproximativ 4–5 zile de la finalizarea acestora. Valoarea exactă a prejudiciului rezultă din actele anexate la materialele dosarului, iar contravenientul indică faptul că aceasta a constituit aproximativ 30 000 de lei. Procesul verbal de constatare a accidentului rutier și materialele foto-video sunt anexate la dosar și că celălalt conducător auto a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului. Contestația este întemeiată pe prevederile art. 319 și art. 427 alin. (19) Cod vamal, precum și pe dispozițiile art. 22 și art. 25 Cod contravențional. Consideră că, deși Codul vamal nu reglementează expres situația unui accident rutier, în speță sunt incidente dispozițiile generale ale Codului contravențional referitoare la starea de extremă necesitate și cazul fortuit, întrucât imposibilitatea scoaterii automobilului de pe teritoriul R. Moldova a avut un caracter obiectiv și temporar. Accentuează că, automobilul nu putea fi scos din țară înainte de finalizarea procedurilor de constatare a daunelor, expertizare și reparare, deoarece acest lucru ar fi compromis procedura de despăgubire, iar imediat după finalizarea lucrărilor de reparație obligația de scoatere a autoturismului de pe teritoriul R. Moldova a fost executată. Susține că, în cauză nu se contestă existența unei situații excepționale generate de accidentul rutier, ci doar faptul că nu a fost depusă o cerere de prelungire a termenului de admitere temporară. Precizează că, legislația nu stabilește un termen expres pentru depunerea unei asemenea cereri și nici nu impune ca aceasta să fie formulată în scris. La momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, contravenientul a prezentat toate documentele care confirmau producerea accidentului rutier, existența dosarului de daună și imposibilitatea obiectivă de a scoate automobilul de pe teritoriul R. Moldova, solicitând să nu fie sancționat. Consideră că aceste explicații și documente trebuiau apreciate de autoritatea vamală ca reprezentând invocarea unei situații excepționale, motiv pentru care procesul-verbal cu privire la contravenție nu trebuia întocmit. Își menține poziția potrivit căreia contestația este întemeiată pe prevederile art. 22 și art. 25 din Codul contravențional, precum și pe dispozițiile art. 319 și art. 427 alin. (19) Cod vamal, apreciind că existența unei situații excepționale și imposibilitatea obiectivă de executare a obligației prevalează asupra lipsei unei cereri formale de prelungire. În cadrul ședinței s-a constatat că producerea accidentului rutier a reprezentat o situație excepțională, aspect care, de altfel, nu a fost contestat nici de agentul constatator. Mai mult, acesta a arătat că, chiar dacă contravenientul ar fi informat Serviciul Vamal sau ar fi depus o cerere înainte de expirarea termenului de 180 de zile, acest fapt nu ar fi schimbat situația juridică apreciată de autoritatea vamală. În aceste condiții, consideră că, nu i se poate reproșa contravenientului faptul că nu a depus o asemenea cerere, atât timp cât autoritatea competentă a apreciat că împrejurările invocate nu justificau acordarea unei prelungiri. Totodată, chiar dacă legea specială prevede posibilitatea depunerii unei cereri de prelungire a termenului de admitere temporară, în prezenta cauză existența unei situații excepționale, dovedită prin actele anexate la dosar, trebuia să prevaleze asupra unei condiții pur formale. Prin urmare, odată constatată existența acestei situații excepționale, autoritatea vamală trebuia să dispună încetarea procedurii și să nu întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție.

În ședința de judecată contestatarul Lungu Ivan, a declarat, susține poziția expusă de apărătorul său. La întrebările adresate a comunicat că, nu s-a adresat autorității vamale și nu a

informat-o despre situația creată. Nu cunoaște durata exactă a reparației automobilului și nici perioada de examinare a dosarului de asigurare, întrucât nu s-a ocupat personal de aceste proceduri. Precizează că, el doar a introdus automobilul pe teritoriul R. Moldova, iar acesta era utilizat de o altă persoană. La momentul producerii accidentului rutier, mai rămăseseră aproximativ două zile până la expirarea termenului de admitere temporară. Totodată, recunoaște că, nu a informat autoritatea vamală despre producerea accidentului, întrucât nu a cunoscut că aveam o asemenea obligație, considerând că documentele emise de compania de asigurări și cele privind repararea automobilului vor fi suficiente pentru justificarea depășirii termenului la momentul scoaterii automobilului de pe teritoriul R. Moldova.

În ședința de judecată reprezentantul agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord, Ina Ivaschiv a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată și nefondată, explicând instanței de judecată faptul că, sancțiunea nu este aplicată în baza cererii de prelungire, ci în baza procesului-verbal cu privire la contravenție, întocmit pentru încălcarea prevăzută de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, care sancționează omiterea scoaterii mijlocului de transport de pe teritoriul R. Moldova pentru o perioadă mai mare de 30 de zile. Cererea de prelungire a termenului de admitere temporară trebuie depusă înainte de expirarea termenului de 180 de zile. În cazul în care acest termen a expirat, iar cererea nu a fost depusă și nici justificată, autoritatea vamală constată omiterea scoaterii mijlocului de transport. Prelungirea termenului poate fi acordată doar înainte de expirarea termenului de admitere temporară sau cel târziu până la expirarea acestuia, pentru ca solicitarea să poată fi examinată.

Totodată, explică că art. 319 Cod vamal prevede posibilitatea prelungirii perioadei de utilizare autorizată în împrejurări excepționale, în baza unei cereri justificate depuse de titular. Cu toate acestea, în speță, chiar dacă o asemenea cerere ar fi depusă ulterior expirării termenului, încălcarea este deja consumată, întrucât agentul constatator a constatat omiterea scoaterii mijlocului de transport de pe teritoriul R. Moldova. Dispozițiile art. 319 alin. (3) Cod vamal trebuie interpretate în coroborare cu prevederile art. 319 alin. (1) și art. 427 alin. (19) din același cod, care stabilesc durata regimului de admitere temporară. Precizează că, cererea justificată reprezintă unica modalitate legală de prelungire a termenului de admitere temporară în cazuri excepționale și că, în practică, astfel de cereri sunt examinate de autoritatea vamală atunci când sunt depuse de titular.

De asemenea, precizează că legislația vamală nu reglementează expres momentul depunerii unei asemenea cereri, însă consideră că aceasta trebuie prezentată odată cu apariția situației excepționale și justificată corespunzător. Confirmă că, în prezenta cauză, contravenientul nu a depus o cerere de prelungire a termenului de admitere temporară, respectiv în prezenta cauză, Lungu Ivan nu a depus o asemenea cerere, aspect confirmat chiar de acesta în ședința de judecată. Regimul vamal de admitere temporară este supus unor condiții expres prevăzute de lege, iar, potrivit art. 427 alin. (19) Cod vamal, mijlocul de transport poate rămâne pe teritoriul R. Moldova pentru o perioadă de cel mult 180 de zile într-un interval de 12 luni consecutive. Situații excepționale, termenul poate fi prelungit numai în baza unei cereri justificate, în condițiile art. 319 Codul vamal nr. 95/2021. În aceste condiții, consideră că, sunt întrunite toate elementele contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, întrucât contravenientul a omis scoaterea de pe teritoriul R. Moldova a mijlocului de transport declarat în regim de admitere temporară, depășind termenul legal cu peste 84 de zile, iar simpla invocare a existenței unei situații excepționale nu este suficientă pentru prelungirea termenului de admitere temporară, în lipsa unei cereri justificate și a unui aviz favorabil emis de autoritatea vamală.

Autoritatea vamală a luat cunoștință despre producerea accidentului rutier abia la 11 martie 2026, când mijlocul de transport din prezenta cauză s-a prezentat la postul vamal pe sensul de ieșire din R. Moldova, fiind condus de Lungu Ivan. În opinia agentului constatator, în lipsa unei cereri de prelungire și a aprobării acesteia de către autoritatea competentă, omiterea scoaterii mijlocului de transport de pe teritoriul R. Moldova este pe deplin dovedită, iar procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare nr. 590 din 07.05.2026 au fost întocmite cu respectarea prevederilor art. 442 și art. 443 Cod contravențional, fiind legale și întemeiate.

Totodată a depus în scris poziția referitor la netemeinicia contestației, pe care o susține pe motivele de fapt și de drept indicate.

În cadrul ședinței de judecată a fost cercetat materialul contravențional nr. 590/26/***** întocmit în privința lui Lungu Ivan, în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei și verificând argumentele contestației, instanța ajunge la concluzia că, contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

II. Cu privire la admisibilitatea contestației și termenul de contestare

În sensul art. 395 alin. (1) pct. 2) și (1^1) Cod contravențional, instanța judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1).

Procesul-verbal de constatare a contravenției a fost întocmit la 07 mai 2026 în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, care a semnat procesul-verbal și a primit copia actului procedural, fiindu-i explicate drepturile şi obligaţiile prevăzute de art. 384 Cod contravenţional, inclusiv de a depune contestație în ordinea prevederilor art. 448 Cod contravenţional.

Potrivit art. 448 alin. (1) și (4) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

Petiționarul Lungu Ivan prin intermediul avocatului Camaeva Oxana, a depus contestaţia asupra procesului-verbal seria/nr. ***** din 07 mai 2026 și a deciziei de sancționare din aceeași dată, la 21 mai 2026 în adresa Biroului Vamal Nord, fapt pentru care se constată că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, fiind respectate totodată cerințele privind competența jurisdicțională, respectiv contestația a fost depusă în conformitate cu regulile de competență teritorială și materială la Judecătoria Bălți (sediul central).

III. Aprecierea probelor și stabilirea faptelor

Instanța apreciază probele potrivit art. 425 din Codul contravențional, sub aspectul pertinenței, concludenții, utilității, admisibilității și suficienței lor, în ansamblu, fără a conferi unei probe o valoare prestabilită. Standardul aplicabil în materie contravențională cu caracter punitiv impune ca vinovăția să rezulte dintr-un probatoriu coerent și necontradictoriu, iar îndoiala rezonabilă să profite persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Instanţa reţine că, prin acţiunile sale intenţionate, cet. Lungu Ivan, a săvârșit contravenția prevăzută de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, exprimate în omiterea scoaterii de pe teritoriul R. Moldova a mijlocului de transport cu n/î *****, VIN cod-*****, introdus pe teritoriul vamal R. Moldova la 21 iunie 2025, conform datelor din SI „Frontiera" acesta la momentul ieșirii din R. Moldova prin postului vamal Criva (PVFI, rutier) avea depășit termenul de 84 de zile, fapta numitului fiind pe deplin constatat în ședința de judecată de către instanță în baza probelor anexate la dosar, și anume, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. seria/nr. ***** din 07 mai 2026, copie act de predare-primire a automobilului (restituire) din care reiese faptul că, automobilul de model ***** cu n/î ***** a fost primit în lucru la stația de reparație la 12.01.2026, ora 11:16, lucrările de reparație s-au finisat la 03.03.2026 și automobilul a fost eliberat la 04.03.2026, raport privind înregistrarea contravenției din 11.03.2026, procesul-verbal de audiere a cet. Lungu Ivan din 11.03.2026. extras din Sistemul Informatic Frontiera, prin care se confirmă încălcarea termenului de ședere, copie acord privind stabilirea despăgubirii de asigurare/RCA din 10.12.2025, copie act de predare primire a automobilului din 12.01.2026, copie act de pedare primire a automobilului (restituire) din 04.03.2026.

Potrivit prevederilor art. 318 alin. (1) și (3) Cod vamal nr. 95/2021, în cadrul regimului de admitere temporară, mărfurile străine destinate reexportului pot face obiectul unei utilizări speciale pe teritoriul vamal, cu scutire totală sau parțială de drepturi de import și fără a fi supuse: a) altor plăți; b) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal sau scoaterea lor din acesta.

Regimului de admitere temporară a mărfurilor sunt aplicabile prevederile Convenției de la Istanbul (Istanbul, 1990).

Articolul 7 din Convenția de la Istanbul prevede că, *mărfurile (inclusiv mijloacele de transport) în regim de admitere temporară vor trebui să fie reexportate într-o perioadă determinată şi apreciată ca suficientă pentru ca obiectivul admiterii temporare să fie atins. Acest termen este stabilit separat în fiecare Anexă. 2. Autoritățile vamale pot fie să acorde un termen mai lung decât cel prevăzut în fiecare Anexă, fie să prelungească termenul inițial ".*

Exigențele art. 319^1 Cod vamal nr. 95/2021 stipulează că, încheierea regimului de admitere temporară în cazul mijloacelor de transport și al containerelor trebuie să aibă loc în următoarele termene, calculate de la data la care mărfurile sunt plasate sub regim:

1) pentru mijloace de transport feroviar – 12 luni;

2) pentru mijloace de transport neferoviar utilizate în scop comercial – intervalul de timp necesar pentru efectuarea operațiunilor de transport;

3) pentru mijloace de transport rutier utilizate în scop privat:

a) de către studenți, cu excepția celor care dețin cetățenia Republicii Moldova – intervalul ședерii lor pe teritoriul vamal în scopul unic de a-și urma studiile;

b) de către persoane care îndeplinesc activități cu o durată determinată – intervalul ședерii lor pe teritoriul vamal necesare pentru a-și urma scopul unic de îndeplinire a activității de serviciu;

c) în alte cazuri, inclusiv pentru animale de tracțiune și atelaje – 6 luni;

d) în cazul persoanelor fizice care nu sunt stabilite pe teritoriul vamal. Acestora li se acordă un alt regim de ședere pe teritoriul Republicii Moldova. Documentele confirmative sunt prezentate organului vamal în vederea prelungirii termenului de aflare a mijlocului de transport auto declarat prin altă acțiune, iar informația respectivă este inclusă în Registrul de stat al vehiculelor. Prelungirea termenului de admitere temporară se face în baza declarației vamale standard sau conform procedurii stabilite de Serviciul Vamal și fără obligativitatea depunerii garanției;

4) pentru mijloace de transport aerian utilizate în scop privat – 6 luni;

5) pentru mijloace de transport maritim și fluvial utilizate în scop privat – 18 luni;

6) pentru containere, echipamentul și accesoriile lor –12 luni.

În sensul prevederilor art. 427 alin. (19) Cod Vamal nr. 95/2021, mijloacele de transport de uz privat, altele decât cele prevăzute la art. 319[1] pct. 3) lit. a) și b), *pot rămâne pe teritoriul vamal sub regimul de admitere temporară pe o perioadă continuă sau întreruptă de 180 de zile într-un interval de 12 luni consecutive.* Plasarea sub regimul de admitere temporară a mijloacelor de transport prevăzute în prezentul alineat, de către persoanele stabilite pe teritoriul vamal, se efectuează prin declararea verbală sau altă acțiune a mijlocului de transport, fără deținerea autorizației și cu exonerare de la prezentarea garanției. Pentru mijloacele de transport neînmatriculate în Republica Moldova care au fost introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova prin declarare prin acțiune până la momentul intrării în vigoare a prezentului cod, termenul de declarare prin acțiune de 180 de zile este calculat din data intrării în vigoare a prezentului cod. Mijloacele de transport rutier înmatriculate în Ucraina pot rămâne sub regimul vamal de admitere temporară până la 1 august 2025 cu condiția obținerii de către cetățenii ucraineni a unui statut conform Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

Totodată se notează că, norma art. 319 alin. (3) Cod vamal, stipulează că, în cazul în care, în împrejurări excepționale, perioada pentru utilizare autorizată menționată la alin. (1) și (2) nu este suficientă, Serviciul Vamal poate acorda o prelungire a acesteia pentru o durată rezonabilă, ***în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.*** În sensul prezentului articol, prin *împrejurări excepționale* se înțelege orice eveniment în urma căruia, în vederea îndeplinirii scopului pentru care s-a realizat operația de admitere temporară, mărfurile trebuie utilizate pe o perioadă suplimentară.

În continuare, instanța relevă că, după cum se evidențiază conform cadrului legal, mijloacele de transport de uz privat, sunt declarate verbal sau altă acțiune, fără deținerea autorizației și cu exonerare de la prezentarea garanției. Acestea fac obiectul unei utilizări speciale pe teritoriul vamal - plasarea în regim vamal de admitere temporară, condiționată de scoaterea/reexportul după expirarea perioadei determinate (180 zile din 12 luni consecutive).

Totodată, în cazul în care în împrejurări excepționale, perioada pentru utilizare autorizată (180 zile din 12 luni consecutive), poate fi prelungită de către Serviciul Vamal, *în baza unei cereri justificate depuse de către titularul autorizației.*

În acest context, instanța constată că, într-adevăr, conform actelor anexate la contestație si anume dosarul contravențional nr. 21278 din 24.11.2025 întocmit de către Inspectoratul General al Poliției, Direcția de Poliție mun. Chișinău, se confirmă faptul că mijlocul de transport n/î *****, VIN code -*****, declarat prin acțiune și plasat în regim vamal de admitere temporară, a fost implicat într-un accident rutier care a avut loc la 24.11.2025. La fel, la materialele dosarului au fost anexate actul de predare primire a mijlocul de transport, stației de reparației SRL „*****” din 12.01.2026, actul de predare-primire (restituire) din 04.03.2026 și 04.05.2026, însă despre

toate aceste acte, autoritatea vamală a aflat în cadrul procesului contravențional, inițiat în baza raportului privind înregistrarea contravenției nr. 267 din 11.03.2026.

Așa deci, Lungu Ivan, deși avea temei justificat/împrejurări excepționale de a prelungi perioada de admitere temporară a mijlocului de transport, acesta nu a depus careva cereri în acest sens la Serviciul Vamal, conform art. 319 alin. (3) Cod vamal, fapt din care rezultă omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mijlocului de transport cu n/î *****, VIN code - *****, introdus cu obligația de a fi scos de pe teritoriul ei vamal (180 zile din 12 luni consecutive, calculat din 21.06.2025).

În această ordine de idei instanța reține că, din verificarea materialul contravențional nr. 590/26/***** întocmit în privința lui Lungu Ivan, în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, s-a constatat că cet. Lungu Ivan nu a depus nicio cerere și niciun set de documente justificative în vederea solicitării prelungirii regimului de admitere temporară, manifestând pasivitate și neglijență totală față de obligațiile sale legale.

Procedura instituită de art. 319 alin. (3) Cod Vamal are caracter imperativ. Dreptul de a beneficia de o prelungire a termenului este condiționat direct de depunerea unei solicitări oficiale adresate autorității vamale înainte de expirarea termenului legal sau imediat ce împrejurările excepționale au survenit. Omiterea îndeplinirii acestei obligații de ordin procedural atrage după sine decăderea din dreptul de a invoca ulterior aceste circumstanțe ca motiv de înlăturare a răspunderii. Totodată se menționează că, prin propria declarație din cadrul ședinței de judecată, cet. Lungu Ivan recunoaște că, nu a informat autoritatea vamală despre accident, deoarece nu a cunoscut că are o asemenea obligație, considerând eronat că documentele de la asigurare și service auto vor fi suficiente pentru justificarea depășirii termenului la momentul ieșirii din țară, astfel privându-se singur de mecanismul legal de prelungire a termenului.

Susținerea contestatorului că *„nu a cunoscut că are o asemenea obligație”* este irelevantă sub aspect juridic. Potrivit principiului general de drept, consfințit și în jurisprudența constantă, „nimeni nu poate invoca necunoașterea legii în apărarea sa” (nemo censetur ignorare legem). În momentul introducerii bunului în regim de admitere temporară, cetățeanul își asumă deplina responsabilitate de a se informa cu privire la regulile regimului vamal accesat.

Documentele emise de SRL „*****” au valoare probatorie doar în cadrul procedurii de solicitare a prelungirii termenului conform art. 319 Cod Vamal, depusă în timpul curgerii termenului. Prezentarea acestora direct la pista de control la 11 martie 2026, după o depășire masivă de 84 de zile, nu poate șterge retroactiv caracterul ilicit al faptei deja consumate.

Instanța reține că, nu rezistă criticii afirmația apărării cu privire la argumentul că, accidentul rutier din 24 noiembrie 2025 constituie un caz fortuit care înlătură caracterul contravențional al faptei.

Potrivit art. 25 Cod contravențional, (1) nu constituie contravenţie fapta, prevăzută de prezentul cod, al cărei rezultat este consecința unei împrejurări care nu putea fi prevăzută. (2) Nu constituie caz fortuit împrejurările create prin concursul contravențiilor. Deși accidentul rutier în sine este un eveniment imprevizibil, efectul prelungit al acestuia asupra regimului vamal (depășirea cu 84 de zile) putea fi evitat în mod rezonabil prin acțiuni legale de diligență din partea posesorului. Între data accidentului (24.11.2025) și data expirării termenului de aflare a automobilului în țară, petiționarul a avut la dispoziție un interval de timp rezonabil în care era obligat să se adreseze Serviciului Vamal pentru a raporta indisponibilitatea tehnică a vehiculului și pentru a solicita o soluție legală (plasarea sub supraveghere vamală, prelungirea termenului în condiții excepționale sau plasarea într-un antrepozit vamal). Petiționarul a manifestat o totală

pasivitate în raport cu autoritățile vamale, amintindu-și de obligațiile sale abia în momentul părăsirii teritoriului vamal, când termenul era deja masiv depășit.

Nici invocarea de către apărare a stării de extremă necesitate nu este fondată. Conform art. 22 Cod contravențional, este în stare de extremă necesitate persoana care săvârșește acţiuni pentru a salva viaţa, integritatea corporală ori sănătatea sa, precum şi viaţa, integritatea corporală ori sănătatea unei alte persoane, un bun preţios al său ori al unei alte persoane, sau interesele publice de la un pericol grav iminent, care nu poate fi înlăturat altfel. Apărarea susține că petiționarul a menținut automobilul în țară pentru a proteja dreptul la despăgubirea de asigurare și pentru a repara mașina. Instanța notează că, interesele de ordin comercial, evaluarea pagubelor de către asigurător și reparația într-un service auto autohton reprezintă chestiuni private ale posesorului de automobil și nu au prioritate absolută față de normele imperative de ordine publică ce reglementează frontiera și regimul vamal al statului. Protejarea dreptului la despăgubire nu constituie un *pericol iminent* de natură să justifice încălcarea legii vamale timp de 84 de zile fără nicio notificare oficială a organelor vamale. Procedurile de asigurare puteau fi perfectate concomitent cu notificarea sau plasarea autovehiculului sub un regim vamal adecvat stării sale tehnice (de exemplu, transportarea pe platformă într-o zonă de control vamal sau solicitarea asistenței din partea Serviciului Vamal).

În final, examinând motivele invocate de către petiționar în susținerea contestației, în coroborare cu materialele cauzei contravenționale, probele administrate și normele de drept material și procesual aplicabile speței, instanța de judecată concluzionează că contestația depusă este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

IV. Încadrarea juridică și standardele aplicabile

În urma stabilirii stării de fapt, instanța constată că, acțiunile petentului Lungu Ivan, întrunesc în mod cumulativ elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, adică omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al R. Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și a altor valori, prohibite introducerii pe teritoriu vamal al R. Moldova sau introduse cu obligația de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal, omiterea returnării pe teritoriul vamal al R. Moldova a mărfurilor vehiculelor, obiectelor și a altor valori, scoase cu obligația de a fi returnate îi termenele stabilite în actele referitoare la asumarea prevăzute la trecerea mărfurilor peste frontiera vamală, în lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, pentru o perioadă mai mare de 30 de zile, și anume la 11.03.2026, la pista de control ieșire a postului vamal Criva 1 (PVFI, rutier), s-a prezentat mijlocul de transport cu n/î *****, VIN code - *****, condus de către Lungu Ivan. Urmare procesării operațiunii în SI Frontiera, s-a constatat că termenul de admitere temporară este depășit cu 84 zile, perioada 21.06.2025-11.03.2026, în total 264 zile.

Obiectul generic al contravenției prevăzute la de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, îl constituie relațiile sociale privind ordinea publică, activitatea economică a statului și securitatea economică a frontierei.

Obiectul juridic special îl formează relațiile sociale specifice care reglementează regimul vamal de admitere temporară și respectarea termenelor limită de aflare a bunurilor străine pe teritoriul vamal al Republicii Moldova.

Obiectul material îl constituie mijlocul de transport auto (autoturism, camion etc.) înmatriculat în alt stat, care a fost introdus pe teritoriul R. Moldova.

Latura obiectivă se caracterizează prin trei elemente: *fapta prejudiciabilă, urmările acesteia și legătura de cauzalitate.*

Fapta (Elementul material), se manifestă exclusiv sub formă de omisiune (inacțiune). Contravenientul nu își îndeplinește obligația legală de a scoate (reexporta) mijlocul de transport de pe teritoriul țării înainte de expirarea termenului legal (de regulă, 180 de zile într-un interval de 12 luni, conform art. 318 din Codul Vamal nr. 95/2021).

Urmările prejudiciabile constau în încălcarea regimului de supraveghere vamală și menținerea neautorizată a unui bun străin pe teritoriul național, fără achitarea drepturilor de import (taxe vamale, TVA).

Momentul consumării, contravenția este formală. Ea se consideră consumată în mod automat în prima secundă de după expirarea termenului legal de aflare a mașinii în țară, indiferent dacă fapta a produs sau nu un prejudiciu material direct.

Sub aspectul *laturii subiective*, fapta a fost comisă din imprudență sub formă de neglijență. Contravenientul a prevăzut posibilitatea expirării termenului (știind că mai erau 2 zile până la termen și mașina e avariată), dar a considerat în mod ușuratic și fără temei că actele de reparație vor fi suficiente, ignorând cu desăvârșire de a informa autoritatea vamală.

Subiectul contravenției este unul special, persoana fizică (cetățean moldovean sau străin) care a introdus efectiv mijlocul de transport pe teritoriul Republicii Moldova și a solicitat regimul de admitere temporară (declarare prin acțiune la trecerea frontierei).

Obligația de reexport este strict personală. Dacă vehiculul este transmis prin procură sau condus de o altă persoană (așa cum s-a invocat în cazul accidentului), răspunderea contravențională rămâne tot în sarcina titularului regimului (persoana care a introdus mașina în țară).

În aceste condiții, instanța constată că, învinuirea adusă corespunde elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, motiv pentru care instanța reține vinovăția lui Lungu Ivan, în comiterea faptei imputate.

Instanța analizează cauza prin prisma standardelor procesului echitabil garantat de art. 6 din CEDO. În jurisprudența sa constantă (ex. *Anghel contra României*, *Öztürk contra Germaniei*), Curtea Europeană a statuat că materia contravențională, prin natura normei încălcate și severitatea sancțiunii (în speță, aplicarea punctelor de penalizare și amenda), intră sub incidența „acuzației în materie penală". Totuși, CEDO admite utilizarea prezumțiilor de fapt și de drept în materie rutieră (cauza *Salabiaku contra Franței*), cu condiția ca acestea să fie menținute în limite rezonabile și să se respecte dreptul la apărare. În speță, petentului i s-a oferit posibilitatea deplină de a contesta procesul-verbal în fața unei instanțe independente, fiind respectat echilibrul dintre interesul public (siguranța rutieră) și drepturile individuale.

Instanța se aliniază practicii judiciare constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, care a statuat în repetate rânduri că procesul-verbal întocmit de un agent public în exercițiul funcțiunii se bucură de o prezumție de legalitate și veridicitate. Curtea Supremă de Justiție a subliniat că, simpla declarație de negație a contravenientului, neînsoțită de elemente probatorii concrete (martori, date tehnice), nu este aptă să răstoarne constatările directe (*ex propriis sensibus*) ale agenților de poliție.

Urmare a analizei circumstanțelor de fapt și de drept, instanța relevă că, scopul motivării hotărârii judecătorești este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. Cu toate acestea, întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței *(Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29)*. Instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat *(Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 61)*, dar din hotărâre

trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate *(a se vedea Boldea împotriva României, pct. 30)*.

V. Legalitatea procesului-verbal și individualizarea sancțiunii

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost verificat prin prisma art. 442, art. 443 și art. 445 din Codul contravențional. Instanța constată că acesta conține elementele esențiale ale acuzației: data și locul întocmirii, agentul constatator, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, timpul și locul săvârșirii, descrierea faptei, încadrarea juridică și sancțiunea aplicată. Deși descrierea faptei este succintă, ea este completată de actele anexate, care individualizează expresiile și contextul faptei.

Nulitatea prevăzută de art. 445 din Codul contravențional intervine atunci când lipsesc datele și faptele indicate la art. 443 într-o măsură care împiedică identificarea acuzației și exercitarea dreptului la apărare. În prezenta cauză, Lungu Ivan, a cunoscut fapta imputată, a formulat o contestație detaliată, a invocat apărări pe fond și a participat la examinarea cauzei. Prin urmare, nu se constată o vătămare procesuală care să impună anularea procesului-verbal.

La evaluarea justeții sancțiunii aplicate de agentul constatator, instanța se ghidează de prevederile art. 34 Cod contravențional. Sancțiunea contravențională se aplică în scopul educării persoanei în spiritul respectării legii și al conviețuirii sociale, precum și pentru prevenirea săvârșirii de noi încălcări. La individualizarea pedepsei se ține cont de caracterul și gradul de pericol social al contravenției, de persoana făptuitorului, de gradul de vinovăție, precum și de circumstanțele atenuante sau agravante.

Instanța reține că fapta comisă de Lungu Ivan, omiterea scoaterii de pe teritoriul R. Moldova a mijlocului de transport cu n/î *****, VIN cod-*****, prezintă un grad sporit de pericol social abstract și concret.

Instanța constată că sancțiunea a fost corect individualizată. Amenda în mărime de 1300 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 65000 /șaizeci și cinci mii/ lei, este proporțională cu gravitatea faptei, este de natură să asigure reeducarea contravenientului și este aptă să realizeze scopul de prevenție generală și specială. Nu există temeiuri legale pentru reducerea amenzii sau pentru înlocuirea acesteia.

În baza art. 34, art. 287 alin. (8) lit. b), art. 425, art. 441, art. 442, art. 443, art. 445, art. 448, art. 458, art. 460 și art. 462 Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de către avocatul Camaeva Oxana în exercitarea apărării lui ***Lungu Ivan***.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 07 mai 2026 și decizia din aceeași dată întocmite de șeful postului vamal Criva (PVFI, rutier), Ursu Marcel, prin care Lungu Ivan a fost supus răspunderii contravenționale conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, se menţin fără modificări.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul central), în condițiile Codului contravențional.

Președintele ședinței,
judecătorul **Dumitru DAREA**